

Duhovne popijevke korizmenoga vremena iz Hercegovine (6)

Prof. don Niko Luburić

(nastavak)

52. Gorko plače Gospa draga

Pjevač: *Zapis:*
 Ime i prezime: **Janja Perić** Datum: **15. veljače 1995.**
 Starost: **55 godina** Mjesto: **Dubravica, župa Gradac**
 Zvanje: **domaćica** Pokrajina: **Hercegovina**
 Rodom iz: **Dubravica, župa Gradac** Zapisao: **Niko Luburić**
 Ostali podaci: **djevojačko prezime** Tiskano: **ne**
Bjelopera

♩ = 60

Gor-ko pla - če Go - spa dra - ga,
 o - na mi - la Ma - jka bla - ga,

Radi muke Sina svoga,
 Sina svoga predragoga.
 Gorko plače Majka sveta,
 Majka Sina razapeta,
 Radi smrti Sina svoga,
 Spasitelja našeg Boga.
 O kako je rastužena,
 Najsvetija od svih žena,
 Ona divna i nevina,
 Najboljega Majka Sina.
 A tko ne bi zaplakao,
 Kome ne bi bilo žao,
 Kada plače kada pati,
 Božja Mati, naša Mati.
 Oj kršćani zaplačimo,
 Svojim plačem utješimo,
 Onu tužnu mučenicu,
 Svetu Majku i Djevicu.
 Ah naša su grješna djela,
 Spasitelja razapela,
 A ona su kriva bila,
 Što ti plačeš Majko mila.

Pred smrt svoju Isus sjede,
 Da vazmeno jagnje jede,
 I s njime je oko stola
 Bilo dvanes apostola.
 Uze kruh u ruke časne,
 Diže k nebu oči jasne,
 I nad kruhom onu večer,
 Ove svete riječi reče:
 »Od ovoga svi uzмите,
 Svi uzмите i jedite.
 Jer je ovo Tijelo moje,
 Što ću dati za ovce svoje.«
 Kad im dade svoje Tijelo,
 Našim dušam slatko jelo,
 Onda vina čašu prima
 I govori ovo njima:
 »Pijte svi iz čaše ove,
 U njoj Krv je žrtve nove.
 U njoj Krv je moja sveta,
 Što će proteć za spas svijeta.«
 To posljednja večer bila,
 Uspomena za nas mila,

Kada Bog nas sebe sama
 Kao hranu dade nama.
 Tako Isus ustanovi,
 Žrtvu novu zavjet novi,
 Ustanovi svetu tajnu,
 Ljubav divnu i beskrajnu.
 U tom času Juda bio,
 Spasitelja ostavio.
 U noć tamnu Juda ode,
 Strast i pako njega vode.
 Židovske je poglavice,
 Potražio u sred mice,
 Što ćete mi vedi dati,
 Pa ću Njega vam izdati.
 Pogodba je bila laka,
 Za trideset srebrenjaka,
 Izda Juda Učitelja,
 Svega svijeta Spasitelja.
 I već kasno noć bijaše,
 Od večere kad ustaše.
 Tad je Gospa doma bila
 I straha je pretrpila,
 A znala je Gospa mila,
 Da se ura približiva.
 U kojoj će Sin joj sveti,
 Muku i smrt pretrpjati.
 U to Ivan njenoj kući,
 Stiže tužno uzdišući.
 Pred Ivana Gospa stala,
 Sa strahom ga upitala:
 »O Ivane, reci što je,
 Što su suzne oči tvoje.
 Kaži Majci svu istinu,
 Što se zgodi mome Sinu?«
 »Gospa draga svu istinu
 Kazat ću ti o tvom Sinu,
 Al' će ona gorka biti,
 Dušu će ti izraniti.
 Po večeri mi smo bili,
 Gospodina ispratili,
 Sve do vrta onog vani,
 Što se zove Getsemani.
 Ondje Isus često bio
 I Ocu se svom molio,
 Jude nije bilo s nama,
 Odnijela ga strast i tama.

U vrtu je Isus stao
 I od svih nas odabrao
 Petra i još brata moga
 I ljubimca mene svoga.
 Dalje mi smo s njime pošli,
 Do sred vrta kad smo došli.
 Ostanite ovdje reče,
 A On malo dalje kleče.
 Tad moliti Isus poče,
 Svemogući dobri Oče,
 Ti učini da me mine,
 Ovaj kalež pun gorčine.
 Ne može li tako biti,
 Tebi ću se pokoriti.
 Neka bude volja Tvoja,
 Volja Tvoja a ne moja.
 Nas trojicu san obuze,
 On nas milo buditi uze,
 Zašto niste sa mnom bili,
 Sa mnom bili i molili.
 Sa mnom b'ijte i molite,
 Da napasti odolite.
 Daša bi se borit htjela,
 A ne dade slabost tijela.
 Tako tripot on molio,
 Dvapat k nama dolazio.
 Tad u smrtnoj njega stravi,
 Sve ga obli znoj krvavi.
 Onda posla Otac svoga,
 Poslanika anđeoskoga.
 On utješi tvoga Sina,
 Našeg milog Gospodina.
 U to k nama Isus sađe
 I u snu nas opet nađe,
 Pa nas budi i povika,
 Eto moga izdajnika.
 U to Juda s četom dođe,
 Pa Isusu ravno pođe.
 Zdravo da si Učitelju,
 Reče Juda Spasitelju.
 Poljubac mu Juda dade
 I spoljubca njegov' izdade
 Al' ga Isus njeno kori,
 Blago mu progovori.
 Prijatelju što bi htio,
 Juda što si učinio.

Ljubljet Sina čovječjega,
 Zar izdati hoćeš Njega.
 Isus znajući šta će biti,
 Dragovoljno u smrt hiti.
 Sam se preda vođi čete,
 Da mu vežu ruke svete.
 Mi Njegovi učenici,
 Pobjegosmo ah jadnici.
 A s Njim četa dalje ode,
 Da ga dvoru Ani vode.
 Njima želja jes jedina,
 Da usmrte Tvoga Sina.
 Eto Majko što se zbililo,
 Što se njemu dogodilo! «
 Kad joj Ivan ovo reče,
 Na pod Gospa bolno kleče.
 Mač probode dušu njenu,
 Dušu teško rastuženu.
 Zgospom svete žene bile,
 Da bi tužnu utješile.
 Među njima sveta Mati,
 Poče tužno uzdisati:
 »O Isuse, slasti moja,
 Kako trpi duša Tvoja.
 Oh koliko Tebe boli,
 Zadaoše apostoli.
 O Isuse, Sine mili,
 Svi su Tebe ostavili.
 Zar se tako ljubav plaća,
 Zar se tako ljubav vraća?
 Jao Juda nesretniče,
 Spasitelja izdajniče.
 Jao Juda tvoj zglobo,
 Ucvili me sve do groba.
 Ti mi dragog sina ote,
 Ti učini nas sirote.
 Oh sretan bi Juda bio,
 Da se nisi ni rodio.
 O Ivane prati mene
 I sestre mi premilene,
 Da vidimo Gospodina,
 Moga milog slatkog Sina.
 Ajmo i mi Njega pratit,
 Ajmo i mi s Njime patit.
 S Tobom ćemo svi umrijeti,
 O Isuse Bože sveti. «
 U dvor Ane kad je zašla,
 Svezanoga Sina našla.
 I još ondje sluga bio,
 Po licu ga udario.
 Videć Majka rastužena,
 Sina tako ponižena,
 Dignu oči k nebu gori,
 Preblaženo progovori:
 »O Isuse grešna ruka,
 Nazahvalnog Tvoga puka.
 Svezala je Tebe Boga,
 Stvoritelja predobroga.

Udaraju nemilice,
 Tvoje sveto milo lice.
 Tvoje Majke milovanje,
 Svega neba radovanje.
 O kako je nagršeno,
 Tvoje lice božanstveno.
 Suzama će milo moje,
 Majka oprat lice tvoje. «
 Uz sovanje i uz viku,
 Kajfi prvom svećeniku,
 Narod vodi svog Mesiju,
 Namilo ga putem biju.
 Svjedoci su ondje bili,
 Što su krivo svjedočili.
 Ali Isus na sve ovo,
 Ne htje reć ni jedno slovo.
 Kajfa dođe na sredinu,
 Pa on reče Božjem Sinu:
 »Zašto šutiš, de govori,
 Što Te pitam odgovori?!
 Ja u ime živog Boga,
 Pitam tebe tuženoga.
 Reci nama da li Ti si,
 Krist Sin Božji ili nisi? «
 Pred saborom svećenika,
 Starješina književnika.
 Isus usta otvorio,
 Pa svečano govorio:
 »Sin sam Božji jes istina
 I čovječjeg jednog sina.
 Vidjet ćete s desne Boga,
 Boga Oca Svemožnoga. «
 Čuvši Kajfa riječ istine,
 Dere halje od ljutine.
 Pa on veli: »Svi ste čuli
 Kako ovaj Boga huli. «
 Pa zapita narod cijeli,
 Šta on na tu hulu veli.
 A povika narod cio,
 Tešku smrt je zaslužio!
 Cijele noći iza toga,
 Isusa su preblagoga,
 Nemilice udarali,
 Udarali i pljuhali.
 Ujutro ga rulja hvata,
 Pa ga vode pred Pilata.
 Te vikahu zglobni ljudi,
 Ti zločincu ovom sudi.
 On posvuda narod buni,
 Protiv sjajnoj carskoj kruni.
 Protiv cara svuda radi,
 A sam sebe kraljem gradi.
 Zapitao Pilat Krista:
 »Jesi li ti kralj zaista. «
 Isus na to progovori
 I Pilatu odgovori:
 »Ja kralj jesam, al' prijestolje
 Moje nije ovdje dolje.

Na svijet dođoh rad istine,
 Da istina zemljom sine. «
 Tada reče on narodu:
 »Vodite ga vi Herodu.
 Galilejac on je rodom,
 Nek se sudi pred Herodom. «
 Sad Isusa vode ljudi,
 Pred Heroda da mu sudi,
 A Heroda zgoda ova
 Uvelike obradova.
 On je čudo vidjet htio,

Što bi Isus učinio.
 Ispuniti Isus ovu,
 Ne htje želju Herodovu.
 Ljutit Herod radi toga,
 Spasitelja preblagoga,
 Zaodjenu u bjelinu
 I vodi ga pred svjetinu.
 Pred Isusa svi su stali,
 Ko luđaka i pljuhali.
 Ismjehaše ko luđaka,
 Kad se čula zglobo taka...

53. Sveti Pero u raj gredi

Pjevač:
 Ime i prezime: **Zora Raić**
 Starost: **62 godine**
 Zvanje: **domaćica**
 Rodom iz: **Cerovica, župa Hrasno**
 Ostali podaci: **djevojačko prezime**
Njavro

Zapis:
 Datum: **29. studenoga 1995.**
 Mjesto: **Dračevo, župa Dračevo**
 Pokrajina: **Hercegovina**
 Zapisao: **Niko Luburić**
 Tiskano: **ne**

♩ = 104

Sve-ti Pe-ro u raj gre-di,
 za njim ba-bo pri-sta-ja-še.

»Priček mene sinko diko,
 Mogul' s tobom u raj poći? «
 »Vrat' se tamo mila babo,
 Ti si prije orač bio,
 Tuđu zemlju zaoravo,
 A u svoju nisi dao. «
 Sveti Pero u raj gredi,
 Za njim majka pristajala.
 »Priček mene sinko diko,
 Mogul' s tobom u raj poći? «
 »Vrat' se tamo mila majko,
 Ti si prije tkalja bila.
 Krivo si se zaklinjala,
 Da ti nije dotjecalo,
 Da ti nije dotjecalo,
 A u tebe ostajalo. «
 Sveti Pero u raj gredi,
 Za njim seka pristajala.
 »Priček mene brate Pero,
 Mogul' s tobom u raj poći? «

»Vrat' se tamo mila seko,
 Ti si prije vezlja bila.
 U igli ti ostajalo.
 Krivo si se zaklinjala,
 Da ti nije dotjecalo,
 A u tebe ostajalo. «
 Sveti Pero u raj gredi,
 Za njim brato pristajaše.
 »Priček mene brate Pero,
 Mogul' s tobom u raj poći,
 Da zajedno raj tečemo
 I u raju pribivamo,
 Rajska vrata otvaramo,
 A paklena zatvaramo? «
 Sine Božji, budi faljen
 Po sve vijekje vjekov'. Amen

(nastavlja se)